

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

n. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

„ meæ, Matris Dei, cum omni alio quod ipsa scit, & desiderat vt faciam;
 „ & spero quod nunquam mihi deerit, cum sit mater misericordiæ & pietatis,
 „ & obtinebit vt viuam & moriar in Societate cum vera pœnitentia de o mni-
 „ bus peccatis meis, cum Sacramentis etiam Confessionis, & Sacra- Vnctionis,
 „ in fide & spe viuæ & vera æternæ salutis. Dominicis diebus, & ferijs
 „ quartis, sicut alij, ientando, prandendo, cœnando, quando dabitur reliquis qui
 „ domi sunt; In omnibus ieiunijs ab Ecclesia præceptis, Quadragesima, quatu-
 „ or temporibus, Vigilijs Sanctorum, vt magis me conformem voluntati
 „ Dei, & obedientiæ Superioribus debita, ieiunabo vt alij cundo bis ad Refecto-
 „ rium ad prandium & collationem. Et quando ieiunat Ecclesia, ieiunabo vt
 „ ieiunat Ecclesia nisi ratio aliqua singularis occurrat. Cùm ieiunan-
 „ dum mihi erit in pane & aqua, comedam semel in die tantum; si inueniam
 „ me debilem, aut alioqui sit necessarium, petam plus panis, iuxta licentiã quam
 „ habuero & habeo à Patre Ministro. Et totum hoc quod hic scriptum
 „ est, & quidquid aliud facere, aut proposuero facere, non aliter est, aut erit,
 „ quam fuerit voluntas Dei, & prout Sancta Obedientia ordinauerit & manda-
 „ uerit. Et memori mente habebō præ oculis infinitum quod debeo Deo,
 „ Creatori, Redemptori, & Saluatori. O Anima mea, cæca, facta supra
 „ omnes mundi scditates, fugitiua, adultera, ingrata, obliuiosa, indigna tam
 „ bono Domino, Redemp- ore, Sponso amantissimo, qui tam benè mihi vo-
 „ luit, & vult, & passus est pro me & non detrusit in Infernũ, neque puniuit vt
 „ sum pluries meritis, & plusquam omnes animæ quæ ibi sunt. Propterea co-
 „ nabor esse alter quàm hæctenus fui in omni perfectione & mortificatione, in
 „ qua Sancti Societatis *Iesu* qui sunt in cœlo & qui hodie viuunt in vniuerso
 „ mundo studuerunt excellere; ideoque denuo renouo id quod sæpius firmiter
 „ proposui, mortificare me in omnibus meis sensibus. Et legam reco-
 „ lamque ista sæpius vt hæreant memoriæ, & vt possim illa opere exequi iuxta
 „ voluntatem Dei; obseruando obedientiam erga omnes meos Superiores &
 „ Confessarios, omnibus diebus vitæ meæ, vbicunq; fuero, aut esse potero,
 „ & Deus me duxerit ad gloriam suam, & salutem certam animæ meæ.
 Amen.

XXXV. Modum verò orandi quem tenuit, iussus à Superiori-
 „ bus anno huius seculi quadagesimo quinto, ipse descripsit his verbis. Quod
 „ attinet ad particulares deuotiones, habeo multas singulis plerumque diebus,
 „ ad tres, & aliquando ad plures horas, eo modo qui sequitur. Prima dirigitur
 „ ad Sanctissimam Trinitatem. Secunda, ad Sanctissimum Sacramentum: Ter-
 „ tia ad Sanctissimum Dominum *Iesum*: quarta ad Sanctissimam Mariam,
 „ Matrem Dei, dominam meam & omnium quæ creata sunt, sponsam Sancti
 „ Iosephi Patriarchæ: His perfungor in Oratorio imaginario à multis annis ere-
 „ cto in corde meo; quo vtor de die & de nocte, vbicunq; locorũ sim, in mari,
 „ & terra, in oppidis, & in desertissimis solitudinibus: aliquãdo cum maiori fer-
 uore,

» more, deuotione, & facilitate: diuidendo Oratorium hoc in tres partes fuit
 » tria altaria; in fronte est Sanctissima Trinitas, à sinistris Tabernaculum cum
 » Sanctissimo Sacramento; & ultimo loco Sanctissima Virgo, cum Sancto
 » Iosepho, & Domino meo *Iesu* in medio porrigente utriusque manus. Animâ
 » meâ cum omnibus potentijs meis, Memoria, Intellectu, Voluntate, & quan-
 » tus sum ego, prostratus in genua, facie & capite in terra, dico, *Benedicta sit*
 » *& laudetur Sanctissima Trinitas, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, &*
 » *Sanctissimum Sacramentum, & Sanctissimum nomen Iesu, & Sanctissima*
 » *Virgo Maria, Mater Dei, Domina mea, & omnium que creata sunt, sponsa*
 » *Sancti Ioseph;* ore animæ meæ, & corporis huius peccatoris, & sensibus uni-
 » uersis, osculando pedes singulorum, eo modo prostratus in utramque faci-
 » em, sæpius repetendo *Iesu, Maria, Ioseph,* & in fine, *Gloria Patri, & Filio,*
 » *& Spiritui Sancto, & Virgini Mariæ.* Quod à multis annis soleo secretò a-
 » pud me dicere, in fine omnium Psalmorum in officio diuino & in sacro, &
 » vbicumque dico *Gloria Patri,* Do etiam gloriam Virgini Mariæ, Matri meæ
 » & Dominae. Alias deuotiones, quæ erant multæ, & digestæ per an-
 » nos, mentes, & dies, & loca in quibus illis utebar, cum nominibus omnium
 » Sanctorum quorum diebus erant affixæ, & causis propter quas illis utebar,
 » combulli propria manu in pago omnium Sanctorum, de quo valde do-
 » leo; ab illo tempore imperfectè vñus sum illis, & perseuero vti illis prout
 » possum. Quantam verò cum his consuetudinem habuerit videre est in
 » alio indice, in quo memorat Sanctum diem in quo natus, & eius in quo exiuit
 » Angliam, quo portum tenuit Vianæ, quo soluit Pernambucum & quo intra-
 » uit, eorum etiam quorum memoria agebatur diebus illis omnibus quibus
 » nauigauit; & quo rursus relicto Pernambuco admissus est in Societatem &c.
 » Et denique, inquit, omnes Sanctos in quorum diebus contigit me quo-
 » quam proficisci rogo & per omnem vitam meam rogabo, donec anima ista
 » mea à corpore euellatur, vt mei velint misereri, & pro me orare Dominum
 » Deum nostrum. Idemque peto & petam ab omnibus Sanctis quorum
 » habeo reliquias, aut imagines; & Sanctis etiam erga quos affectu peculiari
 » feror, & qui mihi sorte contigerunt, vsque ad mensẽ præsentem anni 1651.
 » Is erat tertius ante felicem eius ex hac vita transitum. Inter Sanctos autem
 » quos studio singulari colebat, numerat *Thomam Cantuariensem, & Edmundum*
 » *Campionum* cum omnibus in genere martyribus Magnæ Britannia; illos et-
 » iam qui in India, & qui in Iaponia passi sunt, & *Magnum Iosephum de An-*
 » *chieta;* qui licet omnes non sint eo titulo publicè ab Ecclesia cohonestati, eo-
 » rum tamen intercessionem sibi vtilem fore existimabat cum priuatim inuo-
 » carentur.

XXXXVI. Is verò qui tam multos susceperat impensè colendos
 necesse erat vt & magna vteretur contentione animi, & temporis pluri-
 mum impenderet precationi, vt mirum non sit narrari, in more quotidiano
 illius fuisse secundâ post noctem mediam horâ surgere cum in Collegijs esset,